

РЕШЕНИЕ

№ 7465

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11374** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл.12, ал.4 от Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/.

Образувано е на 29.11.2023г. по жалба на Сдружение „Български национален съюз – Е.“ със седалище и адрес на управление [населено място], чрез неговия законен представител и Х. И. И., комендант и участник в мероприятиято, срещу „Съгласувателно писмо“, изх.№ СОА23-СГ01-2639-6 от 22.11.2023 година на Вр.И.Д. Директор на дирекция „Сигурност“ на Столична община- г-жа М. Н..

В жалбата се описва, че е издадена предходна Заповед на Кмета на Столична община № СОА23-ДИ04-3612 от 27.10.2023г., с която забранено провеждането на възпоменателно, траурно, факелно шествие в памет на генерал Х. Л. и жертвите на комунистическия режим на същата дата и часови диапазон, а именно описаните в уведомлението време и място на мероприятиято: 17.02.2024 година от 17.00 до 21.00 часа, със сборен пункт пред пилоните до сградата на Националния дворец на културата и маршрут : [улица], [улица], [улица], [улица]до [улица].

Сочи се, че тази заповед е отменена с влязло в сила съдебно решение № 6735 от 08.11.2023г. на АССГ, второ отделение, 77-ми състав, а преписката е върната за ново произнасяне от адм. орган с дадени в решението указания.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че писмото предмет на обжалване не е мотивирано.

В съдебното заседание, жалбоподателят Сдружение „Български национален съюз – Е.“, редовно призован по телефона, се представлява от законният си представител- З. А., който поддържа жалбата и доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспореният акт. Счита, че същият акт е годен за оспорване пред съда административен акт. Не се ангажират други доказателства освен приложените по административната преписка, вкл. Представени от ответника в съдебното заседание. Исква се отмяна на оспореното съгласувателно писмо, което счита за административен акт, който е годен за оспорване пред съда.

Жалбоподателят Х. И. И., редовно призован по телефона, не се явява и не се представлява.

Ответната страна- Вр.И.Д. Директор на дирекция „Сигурност“ на Столична община- М. Н., не се явява, редовно призована по факс, а се представлява от юрк.М., която представя допълнително изискани материали за попълване на преписката. Заявява се, че след отменителното решение на АССГ от 08.11.2023г. и връщане на преписката в Столична община не е постановявана нова заповед от Кмета на Столична община, с правно основание чл.12 от ЗСММ. Прилага по указания на съда оправомощителна заповед издадена от Кмета на Столична община, а именно с № СОА23-РД09-1335 от 01.06.2023г., с която се упълномощава директорът на дирекция „Сигурност“ на Столична община за определени действия, които според ответника включват и произнасяне с процесното писмо оспорено по делото. Представя се заповед, с която е възложено на М. Н.- главен експерт в Дирекция „Сигурност, считано от 08.11.2023г. да изпълнява задълженията и на Директор на Дирекция „Сигурност“ при Столична община по вътрешно съвместителство. Приложена е длъжностната характеристика на посочената ръководна длъжност, както и Устройствен правилник за организацията и дейността на администрацията на Столичната община.

Прокурорът от СГП участващ в производството обосновава заключение за недопустимост на жалбата, тъй като оспореното писмо няма характер нито на общ, нито на индивидуален административен акт и не подлежи на съдебен контрол, а евентуално застъпва становище за неоснователност на жалбата. Представя копие на материали относими към адм. дело № 10998 от 2023г. на 31 състав на АССГ, чийто предмет е издадена заповед на Кмета на Столична община по реда на чл.12 от ЗСММ, т.е. е налице висящо производство по издадена заповед от Кмета на Столична община, а процесното писмо не е годно за оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД /АССГ/, в настоящият състав, за да се произнесе по оспорването, съобрази следното:

ФАКТИ:

По делото не се спори, че с подаденото Уведомление от 27.10.2023г. от пълномощник на Сдружението „Български национален съюз – Е.“ – Х. И. И., който е определен за комендант на шествието е започнато административно производство по реда на ЗСММ, като е сезиран Кметът на Столична община за планираното мероприятие „Възпоменателно траурно факелно шествие в памет на ген.Х. Л. и жертвите на комунистическия режим“, което е планирано за посочените в

уведомлението време и място на мероприятиято: 17.02.2024 година от 17.00 до 21.00 часа, със сборен пункт пред пилоните до сградата на Националния дворец на културата и маршрут : [улица], [улица], [улица], [улица]до [улица].

Няма спор между страните, а и от приетите писмени доказателства се установява, че въз основа на така подаденото уведомление е издадена Заповед СОА23-ДИ04-3612 от 27.10.2023г., с която забранено провеждането на мероприятиято- шествие. Този административен акт е оспорен пред АССГ, който с Решение № 6735 от 08.11.2023г. по адм. дело № 10596 от 2023г. е отменил заповедта изцяло и е изпратил преписката по Уведомление с вх.№ СОА23-СГ01-2639 от 27.10.2023 на Сдружение „Б.-Е.“ на Кмета на Столична община за ново произнасяне в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

По преписката се представени множество копия на едни и същи материали, както и на предходни уведомления, по които са издавани във времето забранителни заповеди, респективно копия на постановени съдебни актове на АССГ по тяхното обжалване, но тези материали нямат никакво отношение към предмета на настоящото дело, защото не са част от преписката по издаване на процесния административен акт.

По делото е безспорно, с оглед изричното волеизявление на пълномощник на ответната страна, че към проведеното открито заседание по делото няма ново произнасяне от страна на Кмета на Столична община, на когото е изпратена преписката след отмяна на предходната заповед по същото процесно уведомление от 27.10.2023г.

Според тезата на ответника, цитираната по-горе в решението представената в открито заседание оправомощителна заповед дава правомощия на конкретното длъжностно лице- ръководен служител от общинската администрация да се произнася с оспореното по делото съгласувателно писмо по посочените в него въпроси.

Видно от съдържанието на оспореното съгласувателно писмо, същото се издава именно във връзка с Уведомление с вх.№ СОА23-СГ01-2639 от 27.10.2023 на Сдружение „Б.-Е.“ и на коменданта Х. И. И., както и в изпълнение на Решение № 6735 от 08.11.2023г. на АССГ, а така също и предвид изразеното становище с вх.№ от 27.10.2023г. на СДВР, при което Столична община не съгласува провеждане на възпоменателно траурно шествие, на 17.02.2024 година от 17.00 до 21.00 часа, с маршрут: Пилоните на Националния дворец на културата /НДК/- [улица]- [улица]- [улица]- бул. „К. А. Д.- [улица]. В същото писмо се сочи: допустимо е провеждане на кратка церемония на 17.02.2024 година за времето от 17.00 до 21.00 часа на [улица], по повод на което са дадени указания на СДВР, оперативният дежурен център на Столична община, респективно са описани в точки от 6.1 до 6.15 задълженията на организатора и в т.7 е указана отговорността при нанасяне щети на общинско имущество и на трети лица.

В описаното съгласувателно писмо е обективизирано и разпореждане, с правно основание чл.60, ал.1, пр.1 от АПК за допускане на предварително изпълнение, като в

последният абзац на писмото е упоменато, че в частта по чл.60 от АПК за допускане на предварително изпълнение може да се обжалва чрез административния орган пред съответният административен съд в 3-дневен срок от връчването.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

Съдът намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в срока по чл.12, ал.4 от ЗСММ /писмото е изготвено на 22.11.2023г., а жалбата е депозирана в Столична община на 27.11.2023г., поради което очевидно е спазен 3-дневният срок за оспорване на разпореждане за предварително изпълнение на акта, съгласно чл.60, ал.1 от АПК, обективизирано в писмото. В., ако се приеме тезата за липса на годеен за оспорване административен акт, обективно не би могло да е налице възможност за издаване на разпореждане с това правно основание, защото само административния акт принципно може да съдържа такова разпореждане. В този смисъл, самият ответник постановявайки разпореждане за допускане на предварителното изпълнение изтъква, че писмото, озаглавено съгласувателно писмо е именно такъв годеен за оспорване пред съда административен акт, като изрично е оповестил и реда и сроковете за неговото обжалване. Срокът е спазен, тъй като започва да тече от 23.11.2023г. дори писмото да е връчено в деня на издаването му- 22.11.2023г. и съобразно указаното в чл.60, ал.5 и ал.6 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК и тъй като 3-тият ден е календарен ден събота изтича в първият следващ присъствен ден- 27.11.2023г./понеделник/, когато е подадена и жалбата в общинската администрация. Оспорването е предявено пред пред родово и местно компетентния административен съд, от лица с активна процесуална легитимация /заявители в административно производство/. Атакуваният акт има характер на индивидуален административен акт, по смисъла на чл. 21 от АПК. Това е така, защото съгласно чл.12, ал.3 от ЗСММ забраната се налага с мотивиран писмен акт в срок от 24 часа от уведомяването, а в случаят, в срока указан от съда в отменителното решение с което преписката е изпратена на органа за ново произнасяне по това уведомление. По съществото си в акта /съгласувателно писмо/ се съдържа забрана за провеждане на заявеното мероприятие по начина, по който е описано мероприятието в уведомлението, досежно маршрута на движение на участниците в шествието. Съдържа се и част, в която се допуска /съгласува/ извършване на „кратка церемония“ само на конкретен адрес, но по този начин се налагат ограничения на заявителите, поради което актът е неблагоприятен за тях и е налице пряк и непосредствен правен интерес от неговото оспорване. В съгласувателната част, където се сочи, че се „допуска провеждане на кратка церемония“ на посочената дата и времеви диапазон, по съществото си това произнасяне на ответния орган онагледява правомощията на Кмета на общината, в случаят на Столична община, съгласно чл.12, ал.1 от ЗСММ, а именно когато мероприятието създава условия за нарушаване на обществения ред или безопасността на движението, кметът на общината предлага промяната им. В случаят, съдържанието на съгласувателното писмо, по съществото си представлява компилация от правомощията на Кмета на общината съгласно чл.12, ал.1 от ЗСММ /досежно промяна на мястото/ и чл.12, ал.2 от ЗСММ, съгласно която се забранява провеждането по описания в уведомлението маршрут.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, поради следното:

Относно КОМПЕТЕНТНОСТТА на ответния административен орган да издаде оспорения по делото административен акт съдът съобрази следното:

Както вече бе посочено, уведомлението е адресирано именно до компетентния в случая административен орган- Кметът на Столична община, който организаторите са длъжни да уведомят в посочените срокове, съгласно чл.8, ал.1 от Закона за събранията, митингите и манифестациите. Правомощието на Кмета на общината да се произнесе със съответен индивидуален административен акт е предоставено от законодателя в хипотезите на чл.12 от ЗСММ. Според ал.1 на този законов текст сезираният орган може да предложи промяна на времето и мястото на мероприятияето при определени условия или да забрани провеждането му, съгласно чл.12, ал.2 от закона. Никъде в закона не е предоставена възможност за възлагане на тези правомощия на Кмета на общината на друг орган.

Съгласно §1 от ДЗР на Закона за събранията, митингите и манифестациите този закон не се прилага за сватбени, семейни и други тържества, културни и спортни прояви, погребални ритуали, религиозни обреди и други подобни, както и за каквито и да било събрания на закрито.

Вярно е, че в оправомощителната заповед е посочено, че Директорът на дирекция „Сигурност“ на СО се упълномощава от Кмета на общината да издава разрешения за провеждане на ...обществени и други масови мероприятия в открити общински, частни или държавни имоти..“, както и в случай, че има опасност от струпване на граждани и се налага да се предприемат мерки за недопускане на нарушения на обществения ред и осигуряване безопасността на движението. В заповедта от 01.06.2023г., на която се позовава ответника в открито заседание обаче никъде не е посочено, че на този административен орган се възлагат правомощията на Кмета на общината по чл.12, ал.1 от ЗСММ да предлага промяна на времето и мястото на мероприятияето, нито по чл.12, ал.2 от ЗСММ, а именно да налага забрани. Нещо повече, тези правомощия не могат и да се възлагат доколкото самите законови норми не го допускат. Накрая, но не на последно по важност място, следва да се отбележи, че издаденото съгласувателно писмо е постановено и в нарушение на дадените указания на съда по влязло в сила съдебно решение от 08.11.2023г. по адм. дело № 10596 от 2023г., тъй като с отмяната на първата издадена заповед на Кмета на Столична община преписката е изпратена именно на компетентния да се произнесе орган- Кметът на Столична община, а не на друго длъжностно лице. Последното би било възможно само при наличие на законодателна промяна, според която се променя компетентността за издаване на актове от тази категория или допускане на възможност от закона да се възлагат такива правомощия на други длъжностни лица. Такива обстоятелства не са налице, нито се твърдят подобни факти, поради което произнасянето от страна на ответният орган е НИЩОЖНО, при липса на материална компетентност въобще да постановява актове от процесната категория.

При тези констатации доводите за съществени процесуални нарушения, поради липса на мотиви и несъответствие на писмото с нормите на материалния закон

и неговите цели не следва въобще да се обсъждат, тъй като не биха променили крайния резултат за нищожност на акта, предмет на оспорване.

Посоченото друго административно дело с № 10998 от 2023г., което е висящо пред настоящия административен съд има различен предмет, доколкото в хода на това производство се оспорва друг административен акт, издаден по различно заявление /относно друго време/ на планираното мероприятие, поради което е неотнормимо към предмета на настоящото дело и фактите по него не могат да се обсъждат.

Доколкото с влязло в сила решение на АССГ вече са дадени задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона, с настоящият съдебен акт следва да се обяви нищожност на процесното писмо, но липсва необходимост от повторно връщане на преписката и даване на указания, тъй като те вече са дадени, но са останали неизпълнени при липса на произнасяне от компетентния орган и в тази връзка съдът в настоящото производство не може да дава повторни указания по съществува на спора и произнасяне на компетентния орган по процесното уведомление от 27.10.2023г.

По отношение обективизираното в писмото разпореждане за допускане на предварително изпълнение, същото е НИЩОЖНО, на няколко различни основания. На първо място, следва да се отбележи, че подобно разпореждане може да постанови само компетентен орган в съответният случай, какъвто ответникът не е по изложените вече съображения. На следващо, но не по важност място, подобен акт може да бъде постановен, само в случаите, когато липсва допуснато от закона предварително изпълнение. В случаят, нормата на чл.12, ал.4 от ЗСММ указва, че обжалването не спира изпълнението, поради което самият законодател е допуснал предварително изпълнение на актове от тази категория. Следователно, дори компетентният да издава подобни заповеди орган няма материална компетентност да се произнася с разпореждане по реда на чл.60 от АПК. В случаят, само може да се иска спиране на изпълнението по реда на чл.166 от АПК от страна на оспорващите, защото законът указва предварителното изпълнение на акта, а не издателя на административния акт, който няма подобно правомощие. Накрая, следва да се отбележи и че разпореждането по чл.60 от АПК е с невъзможен предмет, поради което е нищожно и на това трето основание. Това е така, защото обективно е възможно допускане на предварително изпълнение на акт по отношение провеждано събитие, което се осъществява в настоящият момент. Не би могло да се допуска предварително изпълнение на забраната, нито на предложената промяна в мястото на мероприятияето към датата на издаване на *съгласувателното писмо*- 22.11.2023г., при положение, че мероприятияето е планирано в бъдеще време- едва за 17.02.2024г., след около три месеца, поради което

предварителното изпълнение на акта е абсолютно безпредметно.

Съгласно чл.168, ал.2 от АПК съдът обявява нищожност на акта, дори да не е направено искане за това. В случаят се иска отмяната на оспореното писмо, ведно с инкорпорираното в него разпореждане по чл.60 от АПК, но при действащата нормативна уредба съдът следва да обяви нищожността на *съгласувателното писмо* и обективизираното в него *разпореждане за допускане на предварително изпълнение*.

Разноски не се претендират от страните и съдът не се произнася по този въпрос.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.1 от АПК,
Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО „*Съгласувателно писмо*“, изх.№ СОА23-СГ01-2639-6 от 22.11.2023 година и обективизираното в него *Разпореждане за допускане на предварително изпълнение*, постановени от Вр.И.Д. Директор на дирекция „Сигурност“ на Столична община- г-жа М. Н., във връзка с **Уведомление с вх.№ СОА23-СГ01-2639 от 27.10.2023** на Сдружение „Б.-Е.“ и на коменданта Х. И. И., както и в изпълнение на **Решение № 6735 от 08.11.2023г. на АССГ**, поради липса на компетентност на ответника.

РЕШЕНИЕТО е окончателно, съгласно чл.12, ал.4 от ЗСММ и се обявява на страните веднага /след постановяването му през деловодната система на АССГ/.

СЪДИЯ: